

udgifter, er finansloven nerven også i det grønlandske samfund. Og som tilsluttet parti Venstre havde jeg selvfølgelig gerne set, at Venstre som sædvanlig var med i finanslovsforliget.

Det væsentligste for det grønlandske samfund er, at der er indgået en fornuftig aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre vedrørende bloktilskuddet til Grønland. I øvrigt har konstellationen i landsstyret ved fælles ansvar mellem Siumut og Atassut vist sig bæredygtigt, og der er grund til at tro, at netop denne konstellation vil blive en fornuftig regulator for Grønlands økonomi.

At den økonomiske styring i Grønland forvaltes af en Atassutmand som øverste ansvarlige politiker, borger for, at man vil bestræbe sig for at skabe en stabil økonomisk udvikling, hvor indtægter og udgifter vil blive tilpasset med megen forsigtighed.

Stramningen af kvoteringen af de tilladte fangster af forskellige grønlandske fiskearter har naturligvis kraftig indvirkning såvel på det enkelte erhverv som på samfundets økonomi.

Havet er Grønlands eksistensgrundlag. Biologernes tilbøjelighed ikke mindst i det seneste år for at frede forskellige fiskearter og havpattedyr må tages med megen betænksomhed. De grønlandske fiskeres og fangeres eksistensgrundlag må ikke udhules, medmindre det er ganske nødvendigt. Biologerne har et stort ansvar for, at der skabes en rimelig og fornuftig balance mellem erhvervenes rentabilitet og nødvendigheden af fredning af visse fiskearter.

Jeg var desværre ikke i Danmark, da Det Konservative Folkeparti den 24. oktober havde fremsat forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et rigsråd for Danmark, Grønland og Færøerne. Derfor vil jeg i dag sige noget om dette forslag, da det efterhånden er sjældent at se et beslutningsforslag her i Tinget om Grønland:

Under de almindelige bemærkninger anføres, at det for Det Konservative Folkeparti er et vigtigt mål at bevare og styrke rigsfællesskabet mellem Danmark, Grønland og Færøerne.

Jeg skal ikke i dag gå i detaljer med hensyn til forslaget, men blot bemærke, at jeg af forskellige grunde ikke kan støtte forslaget, i hvert fald for så vidt angår Grønland.

Efter min opfattelse kan rigsfællesskabet ikke bevares og styrkes ved nedsættelse af et nyt organ. Rigsfællesskabet kan kun bevares og styrkes gennem en samhørighedsfølelse mellem den grønlandske og den danske befolkning.

Denne samhørighedsfølelse eksisterer i vid udstrækning og er ikke mindst skabt af ægteskaber mellem danskere og grønlændere. Der er gennem årene skabt et vidt forgrenet rodnet mellem Danmark og Grønland af danske og grønlandske familier. Deri ligger styrkelsen af rigsfællesskabet.

I øvrigt findes der i forvejen organer, som koordinerer samarbejdet mellem den danske regering og Grønlands hjemmestyre, og der findes andre organer, der koordinerer samarbejdet mellem de grønlandske og de danske politiske forsamlinger.

Efter min opfattelse går det udmærket med samarbejdet over Atlanten. Hvis man ikke er tilfreds med dette samarbejde, er det ikke udelukket at inspirere til et bedre og mere intenst samspil uden at skabe nye omkostningskrævende organer.

Uagtet Færøerne og Grønland ligger i samme retning: mod nordvest, er livsvilkårene i de to lande ret forskellige, og et samarbejde mellem Færøerne og Grønland er af en helt anden karakter end samarbejdet mellem den danske regering og Grønlands landsstyre. Et rigsråd omfattende såvel Danmark som Færøerne og Grønland kan meget let imod hensigten betyde svækkelse og forfladigelse af det gode samarbejde mellem Danmark og Grønland, og det ønsker jeg ikke.

Jeg er klar over, at Det Konservative Folkeparti har et andet ærinde med dette forslag. Den færøske økonomi og banksagen nævnes da også i de almindelige bemærkninger.

Jeg forstår for så vidt ønsket om, at man fra Danmark mere håndfast kan tackle de problemer af økonomisk eller almen karakter som de problemer, man har måttet klare på Færøerne. Det er imidlertid min opfattelse, at sådanne problemer også i dag kan løses ved en dialog i de eksisterende organer.

Grønlands hjemmestyre er ikke ret gammelt i sammenligning med Færøernes hjemmestyre. Vi har i Grønland oplevet, hvad det betyder at få ansvaret for egne anliggender. Selvstændighedsfølelsen og lysten til at påtage sig ansvaret for sit eget samfund vil vokse med tiden. Det må ikke udhules, heller ikke gennem etablering af et rigsråd. Indtil vor tilbageholdenhed med hensyn til omkostninger står øverst på dagsordenen, forekommer etablering af et rigsråd med de omkostninger, som naturligt følger med, at være ganske overflødig. Det kan godt være, at omkostningerne er pebernødder for folk, som er